

HYLLI I DRITËS

Ubi Spiritus Domini, ibi libertas.
(II. ad Cor. III. 17).

VOTER
KULTURE
SHQYPTARE

6-8

Gershuer-Gusht 1941-XIX.

VJETI XVII.

S H K O D E R

HYLLI I DRITËS

E PERKOHSHME KULTURALE-LETRARE

Asht Toka e jonë,

„Un popolo che abbia grandi momenti a cui ispirarsi, non muore mai del tutto e moribondo sorgerà a vita più vigorosa che mai.“

Nievo

Të parët na e kanë lânë.

Kanga e motnueme ká ngelë e pashueme. Buzët e lira e lân me kalue. Praku i frigës nuk mundet me e permbajtë zanin e zembrave, zanin e Historís.

Historija, qi heci bashkë me Ilirë, pau zhgjetat tuj fluturue nder dy skajet e Adriatikut. Ajo ulë kryet para Zotnuesave të parë të Gadishullit dhe njer Pronarin e parë. I pari zotni — i pari luftarë — i pari ilir. Valët e Adriatikut janë valë jete. Lakmija e bregut — heshta në tokë. „Asht toka e jonë“ vikasin burrat Japodë deri në mâ të mbramin luftar. „Asht toka e jonë“ pergjegjin grát trimnesha. Guximi pagzohet me gjak iliras. Deri ilirjane syçelta, çelin parzmet e nanavet sokolesha. Ndersa fëmijt provoju lojen e zjarmit, nanat u bijn pash në pash flakëvet të nderëshme. Djepi e vorri i nji fisi thirret Metulum. Toka e pergjakun, toka e shkelun perpîn në gjí të vet rojtaret besnike. E vorri — shkatrrimi bâhet themeli i mermerit. Mbí të ngrehet monmenti i Flíjes, rreth tij êndet nji kangë e pakëndueme. Nji kangë qi këndohet vetem nen dhé.

Shka hyen në thellsít e dheut, nuk dieret, nuk humbë. Ruehet. Zhberthen. Qe, Arduba, djepi, vorri e monmenti i

